

BU NASIL BİR İTTİFAK OLACAK, NE İŞE YARAYACAK?..

Münir Aktolga
Ocak 2014

Türkiye siyaseti o kadar karmaşık ki, bazan insan “bir ihtimal daha mı var” acaba diye düşünmeden edemiyor!..Biraz beyin fırtınasına ne dersiniz?..

Şu son bir kaç gün içinde olup bitenleri getirin gözünüzün önüne; Erdoğan’ın “yeniden yargılamaya” sıcak bakışını, TBB başkanı Feyzioğlu’yla görüşmesini, bu görüşmeden sonra yapılan açıklamaları, Feyzioğlu’nun daha sonraki görüşmelerini, demeçlerini ve Silivri temaslarını, oralardan verilen mesajları, ve de ulusalcı cenahın kendi içindeki tartışmaları getirin..Ve tabi en önemlisi de, Feyzioğlu’nun HSYK hakkında hükümetin duruşuyla örtüşen söylemlerini!. Bütün bunlar olup biterken CHP çevrelerinde sezilen huzursuzluğu da ekleyin bunlara!..Ha, az kalsın unuttuyordum, Çetin Doğan’ın kızıyla damadının bu “yeniden yargılama” konusunda AK Parti’ye ilişkin olarak ne kadar nazik sözler söylediklerini de unutmayın!..Neler oluyor dersiniz?..

Tabi işin görünen en basit izahı hemen, **“bu, AK Parti’nin "kuşatılmışlık" duygusu içinde, ihanet ettiği düşünülen eski müttefike karşı bir başka ittifaka; hem de son derece tehlikeli bir ittifaka yönelmesidir” ve de “ ateşle oynamaktır. AK Parti’nin geçmişini inkar ederek, 11 yıllık iktidarı boyunca rejimin niteliği açısından yaptığı en önemli değişimden geri adım atmasıdır...”**

Gerçekten, ilk bakışta olay açık gibi, AK Parti, iş çıkmaza girince, “denize düşen yılanı sarılır” hesabı iktidardan indirdiği devlet sınıfı kalıntılarına el uzatmakta, neredeyse kuyudan insan çıkarma mantığıyla, tarihin çöp sepetine atılan bu güçlere hayat öpücüğü vererek onlarla yeni tipten bir ittifak kurmaya çalışmaktadır..Açıkçası ben de böyle düşündüm ve böyle bir tehlikenin altını çizdim de..

Ne dersiniz, durum gerçekten böyle mi, ya da hepsi bu kadar mı acaba; ya da, sadece bu mu son günlerde olup bitenlerin anlamı; AK Parti ve Erdoğan-kimilerinin sevinerek ifade ettikleri gibi- burjuva devrimine ihanet mi ediyorlar? Yoksa, bir ihtimal daha mı var, nedir bu işin sırrı?!..Dedik ya bu yazının amacı sadece bir beyin fırtınası!..

Diyelim ki, AK Parti ve Erdoğan, gerçekten, “kuşatılmışlık duygusuyla”, “ihanet ettiği düşünülen eski müttefiğe”, yani “Cemaate” karşı “bir başka ittifaka” yönelmekte, şu son on yılda iktidardan indirdikleri Kemalistlerle, Devlet sınıfı kalıntılarıyla “denize düşen yılanı sarılır” hesabı ittifak yapmaya çalışmaktadır!. Buradan hemen “ateşle oynamak”, “burjuva devrimine ihanet etmek”, ya da, “AK Parti’nin geçmişini inkar ederek 11 yıllık iktidarı boyunca rejimin niteliği açısından yaptığı en önemli değişimden geri adım atması anlamı mı” çıkar?..Denize düşen yılanı sarılır diyoruz, eğer adam gerçekten denize düştüğü için yılanı sarılıyorsa, sen bunu bir yana bırakıyorsun-ve de onun neden denize düştüğünün üzerinde durmuyorsun da, “mademki yılanı sarılıyorsun, o halde “ihanet” içindesin” deyip çıkıyorsun işin içinden!

AK Partinin, “yeniden yargılama” adımıyla “ittifak” yapmaya çalıştığı söylenen eski Türkiye’nin o Devlet sınıfı kalıntılarını-Kemalistleri, ya da yeni adlarıyla ulusalcıları ele alalım. Şurası açık, bugün artık eski güçleri yok bunların; bunun da ötesinde, kimileri aksini iddia etseler de artık öyle darbe falan yaparak iktidara gelme ihtimalleri de pek ufukta görünmüyor. Köprülerin altından çok sular aktı; ve Türkiye artık eski Türkiye değil. Sisi’nin Mısır’ı da değil!..Bunlar açık; ama, bütün bunlardan yola çıkarak “tehlike”-Kemalist tehlike- artık geçti sonucunu çıkarabilir miyiz? Elbette çıkaramayız; ama şu da bir gerçek ki, bunlar artık kolu, kanadı, tüyleri yolunmuş durumdadır; en önemlisi de, eski Devletçi cephenin temel direklerinden birisi olan İstanbul burjuvazisi de artık bunlardan-henüz daha tam olarak

kopmadıysa da- umudu kesmiş, AK Parti'den yüz bulamadığı için de kendisine yeni kanallar arayışı içine girmiş durumda. Baykal'ın saf dışı bırakılmasıyla başlayan süreç bugün Gezicilerin-solcuların da desteğiyle Sarıgül'lü-Cemaat'li-"liberal" bir alternatif haline getirilmeye çalışılıyorsa bunun altında İstanbul burjuvazisinin gizli eli yatar. Bütün o işçi aristokrasisini falan da bu yeni kümelenmenin içinde sayabilirsiniz!..Evet, Silivri'yi mekan tutan ulusalcı-Devletçi kanat da bu cephenin içinde; ama şurası bir gerçek ki, onlar bu durumdan pek o kadar memnun değiller aslında! Değiller, çünkü, içinde buldukları ittifakın Silivri'den çıkış açısından onlar için yapabileceği pek birşey görünmüyor ortada!..

İşte tam bu noktada 17-25 Aralık süreci yaşandı ve sonra da yukarıda altını çizmeye çalıştığımız gelişmeler!

"Bu işin sonu nereye varır, ufukta bir AK Parti eski Devlet sınıfı kalıntıları ittifakı mı görünüyor acaba" sorusuna cevap vermeden önce, isterseniz, "ne olacak bu Silivri cemaatinin hali" onu bir gözden geçirelim! Evet, ne olacak bu Silivri cemaatinin hali? Öyle anlaşılıyor ki, bu insanların serbest kalmalarının yolu her halukarda AK Parti'nin bu işe "okey" demesinden geçiyor!. Bakmayın siz o, "bizi cellatlarımızın eline bırakmayın" söylemlerine falan(!), objektif gerçek bu! Çünkü, şu an mecliste çoğunluk o "cellatların" elinde!. Hani, "yolsuzluklar" falan denilerek ne yapıp edip Erdoğan Hükümetini devrirseler, ve de onun yerine başka bir hükümet kursalar bile, bu durum gene değişmeyecek, gene çoğunluğu elde tutan AK Partiye bağlı bir hükümet olacak bu. Yani, 12 Eylül, veya "27 Mayıs tipi" bir darbe yaptırmadıkları sürece-parlamentoyu fesh etmedikleri sürece, ki o da biraz zor!!- AK Partiden kurtuluş yok!. Ayrıca, seçim de olsa durumun pek değişmeyeceği konusunda gene herkes ittifak halinde! Hadi, çok umut bağlanan Sarıgül'lü CHP oylarını biraz arttırdı diyelim, bu ne işe yarayacak ki? Bir CHP- MHP koalisyonu bile zor görünüyor ufukta! Ya BDP mi? Hani, bir ara yaklaşır gibi falan oldular, ve de, içlerinde öyle Kemalist bir damar da var zaten ama, BDP ile ittifakı da unuttun! Bırakın ittifakı bir yana, son gelişmeler (bu "paralel devlet" konusunun ortaya çıkışı, bunların KCK tutuklamalarında oynadıkları rollerin de tartışma konusu olması) onları AK Partiye daha çok yaklaştırmış durumda!. Yani iş dönüp dolaşıp geliyor ve AK Parti'ye dayanıyor!. Ancak, seçimler sonrasında halktan güç tazeleyerek gelen bir AK Parti'nin Silivri konusunu bugün olduğu gibi hala gündeme alacağını kim garanti edebilir!!.. Şu an AK Parti'nin böyle bir ittifaka ihtiyacı var diyelim, ama aynı ihtiyacın yarın da devam edeceğinin bir garantisi var mı!! Kısacası, artık bir kenara atılmış görünen o eski Devlet sınıfı kalıntıları, Ergenekoncular, Balyozcular için şu an tek kurtuluş yolu AK Parti ile ittifaktan geçiyor!!..Sakin Feyzioğlu ve Perinçek de böyle düşünüyor olmasınlar, ne dersiniz? Oral Çalışlar'ın bugünkü yazısı bu açıdan çok ilginç!..

Gelelim AK Parti cephesindeki duruma ve bakalım orada nasıl çalışıyor kafalar!. AK Parti kendisini kabuklarını kırarak ortaya çıkmaya çalışan o civciv gibi görüyorsa eğer, bu durumda o Balyozcular, Ergenekoncular falan artık onun için bir tehlike olmaktan çıkmış demektir; çünkü bu durumda, AK Parti için bunların parçalanmış o yumurtanın kabukları olmaktan daha fazla bir anlamı kalmamış oluyor! Bu nedenle, zaten artık tehlike olmaktan çıkmış görünen bu unsurlarla yapılacak geçici bir ittifak onlar için son derece yararlı olabilirdi!! Nasıl ki daha önce Cemaatle birlikte Devlet sınıfının batıcı-ulusalcı kanadına karşı ittifak yaparak onları saf dışı bırakmışlarsa, şimdi de, Cemaat'e- "İslamcı paralel devlete" karşı pekala ulusalcularla ittifak yapabilirlerdi!!..Sınıflı toplumda yaşıyoruz ve bu zeminde işler- ittifaklar-böyle, bu türden denge hesaplarıyla yürüyor!. Kimin kazanacağını belirleyen ise, son tahlilde ileriye kimin temsil ettiği oluyor!

Düşünsenize, böyle bir "ittifak" sadece Cemaate-İslamcı "paralel devlete" karşı değil, aynı zamanda, AK Parti'ye karşı oluşturulan ve içinde İstanbul burjuvazisinden liberallere, işçi aristokratlarına, bilumum "Gezicilere"- "sağcı" ve "solcularıyla" birlikte bütün o anti Erdoğan cepheye karşı da tahrip gücü son derece yüksek bir bomba rolü oynayabilirdi!.. Ellerinden Silivri'nin ulusalcı-Kemalist bayrağı alınmış anti-Erdoğan bir ittifak ne kadar işlevsel olurdu ki!!

Burada bütün mesele dönüp dolaşıp sonunda Eski-Yeni Türkiye ilişkisine dayanıyor. Evet, yeni eskinin içinde doğup büyüyerek-gelişerek bugünlere gelmişti, ama şu an Yeni Türkiye artık kendi ayaklarının üzerinde durarak, burjuva anlamda kendi devletine sahip durumda mı idi? Bu sorunun cevabını hepimiz biliyoruz aslında. Evet, ortada bir Yeni Türkiye gerçeği

var, bu açık; ama bu Yeni Türkiye henüz daha Eski Türkiye'nin kurum ve kuralları içinde, onlara tabi olarak yol alabiliyor. On yıllık iktidar deneyimine rağmen henüz daha kendi anayasasını-devletini, kurumlarını yaratamamış bir sivil toplum gücü durumunda o. Evet, davul belki onun elinde görünüyor, ama o henüz daha davulcu ve tokmakla tam olarak bütünleşmiş durumda değil! Şu ana kadar yapılan, Eski Türkiye devletinin batıcı egemen kanadına karşı altta güreşen İslamcı kanatla ittifak yaparak onları iktidardan indirmektir. Ve nitekim bu başarılıydı da! Ama, Yeni Türkiye'nin güçleri, henüz daha kendilerini İslamcı paralel eski yapıdan ayıramadıkları için (ayıramadılar, çünkü Eski Türkiye'nin o İslamcı bilgi temelini bir ucu da kendi içlerine onların. Yani, içinden çıktıkları ana rahmiyle olan göbek bağları henüz daha kesilemedi, yeni yeni oluyor, olacak bu!) batıcı-ulusalcı kanat saf dışı bırakılıverince, hiç beklemedikleri bir şekilde kendilerini eski Devletin öteki kanadının kucağında buluverdiler! O kadar ilginç bir durumdu ki bu, eski Devletçi ittifakın içinden batıcı Kemalist kanat çıkınca bunların yerini bir anda İslamcı-Cemaatçi kanat alıvermişti! Onun dışında herkes gene yerli yerinde duruyordu!. AK Parti'den yüz bulamayan İstanbul burjuvazisi de oradaydı, "solcular" da, "liberaler" de. Üstelik bunlar şimdi daha da güçlenmişlerdi!. Çünkü, daha önce kendi aralarındaki çelişkilerden dolayı eski devletin İslamcı kanadı, batıcı-Kemalist kanada karşı AK Partiyle birlikte saf tutarken, şimdi onlar da öbür tarafa geçince AK Parti bu yanda (bazı olumlu gelişmelere rağmen Kürtlerin nerede duracağı henüz daha net değil) yapayalnız kalmıştı!.

Aslında herşey çok farklı gelişebilirdi. Bir yıldır yazdığım bütün yazılarda bağıra bağıra bunu anlatmaya çalışıyorum. Yapılacak iş, eski Türkiye malzemesinin içinden çıkıp gelen güçleri küreselleşme koşulları içinde yeniden ele alarak, yeni Türkiye'nin ittifaklarını buna göre oluşturmaktır; ama bu yapılamadı. Eskinin ideolojik atmosferiyle kuşatılmış bulunan yeninin güçleri bunun önemini kavrayamadılar. Öyle olunca da ne oldu, yeniye ait olması gereken güçlerin bir kısmı eski ittifakın içinde kaldılar ve iş gelip çıkmaza dayandı. Hem AK Parti ve Anadolu burjuvazisi açısından, hem de İstanbul burjuvazisi açısından. Şu an ortaya çıkan durum bir ara konaktır. AK Parti can telaşıyla eski Türkiye'nin daha da güçlenmiş görünen ittifakını dağıtmaya çalışıyor. Belki bu hamle ona geçici bir rahatlama da sağlayabilir; ama inanın kalıcı bir çözüme varılamaz buradan. Kalıcı çözüm, içerde ve dışarda Yeni Türkiye'nin kendisine ait olan güçleri biraraya getirebilmesinden, küresel dinamikleri iyi tanıyarak onlarla kalıcı, kendisini geliştirici ittifaklar kurabilmesinden geçiyor.

Ha, şu ara, devlet sınıfı kalıntısı-Kemalist ulusalcı kanatla yapılacak ilkesel olmayan geçici bir ittifakın, "körle yatan şaşkı kalkarmış" hesabı, belki AK Partililerin bir türlü içlerinden söküp atamadıkları o İslamcı ideolojik virüsten arınmalarına da yararı dokunabilir! Dikkat ederseniz, Devletçi-Kemalist kanat henüz daha saf dışı bırakılmadan önce var olan denge içinde bu virüs AK Partililer üzerinde o kadar etkili olamıyordu!. Ne zaman ki batıcı-Kemalist kanat ekarte edildi, onlar-yani AK Partililer henüz daha kendi bilişsel kimliklerini yaratamadıkları için birden İslamcı-devletçi ideolojik bir virüsün etki alanı içinde buldular kendilerini. Kim bilir, bakarsınız, "çivi çiviyi söker", ya da, "dindar Cemaatin" hakkından "imansız müttefiklerle" olan ittifak gelir hesabı, bu şer ittifakından da bir hayır doğar!.

Daha önceki yazıda şöyle demiştik: Evet, doğum olayı devam ediyor!. Yeni Türkiye'nin eskinin içinden onu yara yara çıkması olayı devam ediyor! Bu kez Pandoranın Kutusu tam açıldı ve sistem bütün o "Paralel" yapılarıyla birlikte gözler önüne serildi!. Zorlu bir doğum oluyor bu; anne yaşlı olunca işler o kadar kolay olmuyor!. Ama, kaşı gözü yarıla yarıla da olsa sonunda çocuk çıkıp geliyor işte, görüyorsunuz!.